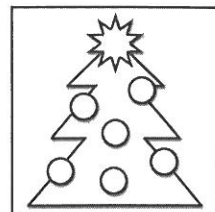

Příběh čtvrtý:

Oslík a advent

Oslík Ivánek se procházel po městě a všiml si, že všude je plno ozdob a barevných světýlek.

„To je asi nějaký svátek. Musím se doma zeptat maminky,“ myslel si. Cestou domů si ještě koupil krásnou puntíkovanou mašli na copánek.

Doma hned poznal, že maminka má špatnou náladu. Uklízela zrovna prach a smetí v kredenci. Přesto se zeptal:

„Mami, proč je všude ve městě všechno ozdobené? Na náměstí stojí dokonce vysokánský strom plný světýlek...“

„Protože je advent,“ odbyla ho maminka stručně a pokračovala v rovnání bodláků v dolní přihrádce. Ivánek si šel postěžovat své starší sestře Barče.

I sestra si uklízela své věci, ale na Ivánka si čas udělala.

„Máš pravdu, maminka je dnes docela nabručená. Je advent a má plno práce a navíc dostala ráno zprávu od tety Muly, že dnes přijede na návštěvu.“

„A co je to vlastně ten advent?“ zeptal se oslík.

„To je čas, kdy se už těšíme a chystáme na Vánoce.“

Maminka kolem přešla s hadrem v jedné ruce a s kbelíkem v druhé.

„To se mi moc nehodí, mít návštěvu, když musím uklízet, nakupovat, péct cukroví, taky vyžehleno nemám...“ brumlala si pod fousy.

Nakonec to ale vzalo nečekaný obrat.

Když se ozval zvonek a za dveřmi stála veselá teta Mula s krabicí v náručí, maminka ji radostně objala a políbila. Po bručení ani památky.

„Co je to tu za blázinec?“ zasmála se teta na maminku. „Ivánku, ty nekoukej na to smetí a vynes ho, než o něj zakopneme. Barča může opláchnout talíře od oběda, vezměte si kabáty a jdeme ven! Maminka má tady ode mě krabici cukroví, upéct si můžete sami třeba jeden druh, jen tak pro radost.“

Venku zamířili rovnou k náměstí. Byla už tma a těch světél kolem! Na zem se začaly snášet sněhové vločky a bylo zvláštní ticho. Jen z velkého kostela se ozývala hudba. Zašli se tedy podívat dovnitř. Byla tu pěkná vůně a velice krásné jesličky s Ježíškem a zvířátky a zpěváci na kůru zpívali